

תת"ע 1483/08/14 - מדינת ישראל נגד סרגיי אלפירוב סרגיי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

25 דצמבר 2014

תת"ע 1483-08-14 מדינת ישראל נ'
אלפירוב סרגיי

לפני כב' השופט אברהם טננבוים
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סרגיי אלפירוב סרגיי

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד ורדה מימרן

גזר דין

הנאשם מר אלפירוב סרגיי (להלן: "**הנאשם**") הורשע על סמך הודאתו בעבירה של נהיגה בשכרות, עבירה על סעיף 362(3) לפקודת התעבורה ועבירה על תקנה 169ב' לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

הטענה העובדתית היא כי ביום 02.08.14 בסמוך לשעה 02:46 נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג "מזדה" מ"ר 93-071-64 ברחוב הנרקיס, בבית שמש, בהיותו שיכור. בבדיקה שנערכה לו באמצעות מכשיר הינשוף, נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר נשוף שלו הוא מעל המותר בחוק.

המאשימה בטיעוניה לעונש ביקשה להשית על הנאשם פסילה שלא תפחת מפסילת המינימום הקבועה בפקודה לעבירה זו, מאסר על תנאי של 7 חודשים ל-3 שנים, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות.

מתחם הענישה ההולם הערך החברתי הנפגע - עבירת הנהיגה בשכרות נועדה להגן על הציבור מפני נהיגה מסוכנת תחת השפעת אלכוהול. בעניין זה יפים דבריו של כב' השו' ס' גובראן כפי שנאמרו ברע"פ 2508/11 סמולנסקי נ' מדינת ישראל, מיום 31.03.2011:

נדמה כי אין צורך להכביר מילים על חומרת העבירה שביצע המבקש ועל הצורך בנקיטת מדיניות ענישה מרתיעה בעבירה של נהיגה בשכרות. כידוע, נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש".

מדיניות הענישה ונסיבות ביצוע העבירה - כידוע ישנם דעות שונות בשאלת הענישה הראויה על נאשמים שנתפסו בנהיגה בשכרות. ככלל, נציגות המאשימה בירושלים (בניגוד גמור ומוחלט למדיניות המאשימה בשאר הארץ) סבורה כי על נאשמים שנתפסו נוהגים בשכרות יש להשית באופן גורף את עונש המינימום הקבוע בפקודה, ורק במקרים חריגים ביותר, ניתן להשית פחות.

לצערנו, עד כה לא ברור לנו מהם המקרים החריגים והקיצונים המצדיקים פסילה פחותה מעונש המינימום.

גזירת עונשה של הנאשם - ככלל עמדת החוק היא שבהתקיים נסיבות מיוחדות במקרה הקונקרטי שלפניו רשאי השופט להשית פחות מעונש המינימום, וזאת בהתאם לסמכות שהוענקה לו בחוק.

בעניינו קשה להתעלם ממצבו של הנאשם ונסיבותיו חיו כפי שצוינו בתסקיר של שירות המבחן שהוגש לבית המשפט ביום 12.11.14:

מדובר בנאשם שאינו צעיר לימים בן 42 עלה לארץ מרוסיה בשנת 1999, אב לשניים. עובד למחייתו כמפעיל מכונות. אביו נפטר לאחר מאבק ממושך ממחלה סופנית, ואמו מתגוררת ברוסיה. הנאשם סיים שירות צבאי מלא.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כי אדם "בעל ערכים חברתיים חיוביים ותפקוד תקין במישור המשפחתי והתעסוקתי". עוד התרשם השירות כי העבירה שלפניו אינה מאפיינת את אורח חייו וכי מדובר באירוע חריג. השירות מציין כי לא התרשם שיש לנאשם בעיית התמכרות או התנהגות כזו הדורשת התערבות טיפולית.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה סיפר הנאשם לשירות המבחן, כי העבירה בוצע לאחר שהוזעק לסייע לחמותו ולהסיעה לביה"ח, זאת לאחר שחזר מבילוי חברתי שכלל צריכת אלכוהול. לדבריו, הוא היחיד המחזיק ברישיון נהיגה במשפחתו.

השירות מציין כי הנאשם "ביטא צער ואכזבה עצמית בשל הפעלת שיקול דעת שגוי זה מצדו, כאשר חש כי באותה עת לא היה ער להשלכות והסיון בהתנהגותו". כן מציין השירות כי ניכר שהנאשם מבין את הבעייתיות בהתנהלותו ושהפיק את הלקחים המתאימים.

הנאשם שלל בפני השירות תלות או נטייה לשימוש לרעה באלכוהול.

נציין כי בבדיקה שבוצעה לנאשם ע"י השוטר במקום ביצוע העבירה, חרף הכמות הגבוהה הנאשם עמד במבחני הביצוע בהצלחה, וההתרשמות הכללית של השוטר הייתה "**שנמצא תחת השפעת אלכוהול קלה**".

לאחר ששירות המבחן התרשם מהנאשם ומצא אותו מתאים בנה לו תכנית צו של"צ בהיקף של 250 שעות שאותו יבצע במסגרת רשת מתנ"סים בבית שמש, בתפקיד תחזוקה כללית.

בהתאם לאמור אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם הוא פסילה של 24 חודש שמתוכה יהיו בין 6 ל-11 חודשי פסילה בפועל והשאר על תנאי.

בנסיבות האמורות, מסכים אני עם שירות המבחן כי הטלת עונש אחר, עשוי לפגוע קשות בפרנסתו ובפרנסת בני משפחתו התלויים בהכנסתו.

לנוכח האמור, ולאחר שאיזנתי בין האינטרסים השונים ולאחר ששקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו התעבורתי, הודאתו באשמה וחרטתו ומדיניות הענישה, **אני דן את הנאשם כדלהלן:**

1. **פסילה של שנתיים ימים, מתוכם ירוצו בפועל אחת עשרה חודשים.** הפסילה תחל מיום 03.11.14 בו הפקיד הנאשם את רישיונו. יתרת שלושה עשר החודשים יהיו על תנאי למשך שלוש שנים, אם ינהג בזמן שכרות.

2. **250 שעות לתועלת הציבור, אותם יבצע הנאשם במסגרת רשת מתנ"סים בבית שמש, בתפקיד תחזוקה כללית.** אם יהיה צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יבצע את השינוי וידווח על כך בכתב לבית המשפט. הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד בתנאי השירות, ייאלץ בית המשפט להפקיע את השל"צ ולגזור את דינו מחדש.

בנסיבות העניין לא מצאתי מקום לרכיבי ענישה נוספים.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לצדדים ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, יום חמישי 25 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.